

Juryens begrunnelse.

Bokhandelens sakprosapris - 2019

Bokhandelens sakprosapris skal gå til et lovende forfatterskap i etableringsfasen. Vinneren må ha en ny utgivelse det foregående året, altså i 2019, for å komme i betraktning. Prisen er et samarbeid mellom Bokhandlerforeningen og Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening. Juryen pekes ut av sistnevnte, og har i år bestått av Ida Berntsen, Espen Sørbye og Merete Morken Andersen. Sekretær for juryen har vært Kristine Isaksen i Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening.

I arbeidet med velge ut den beste blant fjorårets utgivelser har juryen lagt vekt på at boka skal være vesentlig, nyskapende, etterrettelig, og at den skal ha faglig substans, stil og karakter. Det har også vært lagt vekt på bokas troverdighet.

Juryen har i år merket seg at flere av fjorårets sakprosautgivelser utmerker seg på mange av disse punktene. Spesielt har Roman Linneberg Eliassens *Hva er penger* fra Universitetsforlaget, en tverrfaglig undersøkelse av hva penger er, og Susanne Christensens *Leonoras reise* (Forlaget Oktober), om den surrealistiske kunstneren Leonora Carrington, vært trukket frem i juryens diskusjoner.

Når valget har falt på Shazia Majids *Ut av skyggene. Den lange veien mot likestilling for innvandrerkvinner*, utkommet på Aschehoug, er det fordi denne utgivelsen utmerker seg ved sin vesentlighet; boka representerer et betydelig bidrag til en del av norsk etterkrigshistorie som få andre enn de som har opplevd den selv, kjenner til: Den første generasjonen av ikke-vestlige innvandrerkvinner som kom hit til landet på 1970-tallet. I offentligheten har bildet av denne gruppen kun sjelden strukket seg ut over det stereotypiske: inntrykket har vært en generasjon hjemmевærende, anonyme og uopplyste innvandrermødre. Derfor er det klare boka gir av det livet disse kvinnene forlot, det livet de fikk, og ikke minst hvilken betydning denne reisen har hatt for neste generasjons kvinner, vesentlig.

I debutboka forteller Shazid om sin egen mors oppvekst i Pakistan. Hun viser hvordan tradisjoner, forestillinger, familieband, lukter, smaker og lyder fra den verdenen moren forlot, aldri helt ble forlatt, og beskriver også den spenningen i vaner og verdier som oppsto med behovet for å tilpasse seg virkeligheten i et land der alt dette er radikalt annerledes. Hverken i arbeidslivet eller i sosiale sammenhenger har dette vært enkelt, og boka gir en inngående forståelse av hvordan disse kvinnene har måttet finne måter å takle utfordringene på. Ikke minst forstår leseren hvor vanskelig det har vært å oppdra barn for en norsk virkelighet, samtidig som pliktfølelsen for å bevare de pakistanske røttene har vært stor.

Shazia Majid bruker sin lesning av Camilla Colletts beskrivelser av 1800-tallets Norge for å skape et felleskap mellom kulturer og historiske epoker. Slik blir boka hennes om moren og hennes generasjon på samme tid feministisk og allmennmenneskelig. Prisvinneren er journalist og kommentator i VG, dobbelt SKUP-diplom-vinner, og har i en årrekke vært en sterk stemme i den offentlige debatten. At en journalist med et slikt rulleblad skulle debutere som sakprosaforfatter, er ikke så underlig. Det overraskende er heller at det ikke har skjedd tidligere. Denne boka lover godt for fortsettelsen. Juryen gratulerer.